

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
27 У 11133/17
Дана 10.11.2021. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, мр Николе Китаровића и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Еленом Петковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., чији је пуномоћник Дарко Костовић, адвокат из Београда, Савска 33/II, против туженог органа Агенције за лиценцирање стечајних управника са седиштем у Београду, Теразије 23, ради поништаја решења број IX-34-1791/2016-05 од 19.04.2017. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем ставом I диспозитива, стечајном управнику АА из ..., број лиценце ..., изричена је мера јавне опомене и новчана казна у износу од 800.000,00 динара, због тога што је обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду и то: 1). Ст. 264/2010 над стечајним дужником "...” доо у стечају из ... спровела поступак продаје непокретне имовине – грађевинског земљишта на коме стечајни дужник није уписан као титулар права својине и купцу ту имовину без правног основа – закљученог и овереног уговора о купопродаји предала у posed, с обзиром да је уговор о купопродаји јавни бележник одбио да овери, а потом је располагала новчаним средствима, која су уплаћена на рачун стечајног дужника на име купопродаје, тако што је иста расподелила повериоцима, на који начин је повредила одредбе члана 27. став 4. и члана 133. став 12. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр.104/09, 99/11-др закон и 71/12-одлука УС), Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом – Национални стандард о начину и поступку уновчење имовине стечајног дужника-Национални стандард број 5. (“Службени гласник РС”, број 13/10) и члана 3. и 6. Кодекса етике за стечајне управнике (“Службени гласник РС” број 11/10); 2). Ст. 181/2014 над стечајним дужником ГТП "...” доо у стечају из ... није извршила потпун и свеобухватан попис имовине стечајног дужника – није пописала стамбено-пословни објекат у ... (са подацима о површинама, власничком статусу, теретима и процењеним

вредностима), који се налазе у улици ..., на кат.парц. бр.... КО, уписан у листу непокретности број ... КО ..., власништво стечајног дужника, нити је исту евидентирала у извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника (...) и почетном стечајном билансу, па самим тим у листи поверилаца није евидентирала ни повериоца, овде притужиоца ББ, у чију корист су у листу непокретности уписани терети на тој имовини стечајног дужника, а при томе је из стечајне масе излучивала станове, односно пословни простор који се налази у истом стамбеном-пословном објекту и то: четворособни стан број 5, гаражу број 1, као и 3 локала (пословни простор), а о излучењу није обавестила притужиоца ББ (омашком означен као ...), који на излученој имовини има уписан терет у своју корист, нити је о излучењу имовине у прописаном року обавестила овлашћену организацију – Агенцију за лиценцирање стечајних управника, чиме је прекршила одредбе члана 27. став 4. и чл.106. и 107. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр.104/09, 99/11-др.закон, 72/12-одлуку УС и 83/14) и Националног стандарда о попису имовине, процени вредности и почетном стечајном билансу стечајног дужника, (Национални стандард број 2), Националног стандарда о састављању извештаја стечајног дужника о економско-финансијском положају стечајног дужника (Национални стандард број 3), Националног стандарда о извештавању и обавештавању Агенције за лиценцирање (Национални стандард број 4) и члан 3. став 1. Кодекса етике стечајних управника, а што је оцењено као тежа повреда дужности стечајног управника, у смислу члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника (“Службени гласник РС”, бр. 84/04, 104/09 и 83/14); док је ставом II диспозитива оспореног решења одређено да је стечајни управник АА дужна да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана пријема овог решења на уплатни рачун јавних прихода број 840-743321843-94-приходи од новчаних казни за прекршаје, шифра плаћања 253, са позивом на број одобрења наведен у том ставу решења и да доказ о извршеној уплати достави Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

У тужби поднетој Управном суду дана 20.07.2017. године, тужила је, преко пуномоћника оспорила законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Навела је да у побијаном решењу нису дати разлози о одлучним чињеницама, а разлози које је дао тужени су недовољни, уопштени, без оцене конкретних околности и без одговарајуће анализе и довођења у везу са осталим околностима конкретног случаја. Из разлога које даје тужени се не види које чињенице од значаја за своју одлуку сматра истинитим и на чему такву оцену заснива. Истакла је да тужени орган доносећи побијано решење није поступио према основном начелу општег управног поступка и начелу истине, те да није утврдио правилно и потпуно све чињенице и околности од значаја за доношење одлуке, а из чињеница које наводи да је утврдио тужени је извео погрешне закључке, па је на те закључке погрешно применио материјално право. Указала је да тужени није ценио наводе о конкретним околностима, које су постале приликом преузимања појединих радњи у својству стечајног управника, нити је дао оцену утицаја тих радњи на поступак спровођења стечаја. Наиме, тужени у образложењу побијаног решења само паушално наводи да је ценио све околности, међутим не наводи које су то околности нити даје разлоге због којих сматра да исти нису од значаја за одлуку. Према томе, доносећи одлуку о изреченој мери-новчаној казни, тужени се позвао на одредбе члана 27. став 4. и члана 133. став 12, 106. и 107. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр.104/09, 99/11-др закон и 71/12-одлука УС), одредбе Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом – Национални стандард р 2, 3, 4, 5. и одредбе члана 3, члана 3. став 1. и

чл. 6. Кодекса етике за стечајне управнике и члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника (“Службени гласник РС”, бр. 84/04, 104/09 и 83/14), али не наводи на које утврђено јединствено чињенично стање је применио наведене одредбе нити наводи које појединачне одредбе је применио на појединачне утврђене чињенице. Такође, у образложење решења тужени се позвао и на низ одредаба материјалног права, али је дао тумачење тих одредаба које је у великој мери погрешно. Из напред наведеног поступања туженог, произашло је непотпуно и нетачно утврђено чињенично стање, у погледу поступања стечајног управника приликом поступка спровођења продаје непокретности стечајног дужника “...” доо у стечају, као и приликом евидентирања имовине стечајног дужника ... “...” доо у стечају и обавештавања разлучног повериоца – притужиоца. Посебно је навела да тужени у побијаном решењу није дао разлоге ни о изреченој мери и новчаној казни, у погледу сврхе и оправданости истих, односно није дао разлоге о одлуци о висини новчане казне. Посебно је истакла да тужени ни једним разлогом није образложио свој став да поступање стечајног управника представља тежу, а не лакшу повреду дужности, односно не наводи који је негативан утицај на стечајну масу, повериоце или трећа лица, у конкретном случају, имало поступање стечајног управника, односно да ли је, која и колика штета настала. Из образложења побијаног решења се не види на основу којих чињеница је тужени закључио да се у конкретном случају ради о тежој повреди дужности стечајног управника. Посебно је указала да се у побијаном решењу само паушално наводи да је тужени орган оценио да поступци тужиоца представљају тежу повреду дужности стечајног управника, али исти није дао разлоге за ту оцену. Предложила је да суд после одржане усмене расправе, донесе пресуду којом ће уважити тужбу тужиле, поништити у целини решење од 19.04.2017. године и обавезати тужени орган да тужилци накнади трошкове овог поступка и то за састав тужбе са захтевом за одлагање коначног управног акта у износу од 24.750,00 динара, увећаног за износ судских такси за тужбу према одлуци суда.

Тужени орган је у детаљном одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је над радом лиценцираног стечајног управника АА спроведен редован непосредни надзор од стране супервизора, Агенције за лицензирање стечајних управника ВВ. По спроведеном поступку испитивања рада стечајног управника, супервизор је сачинио извештај VI број: 25-192/2016-04 од 08.04.2016. године којим је констатовано да постоје неправилности у раду именованог стечајног управника у предмету који се води пред Привредним судом у Београду Ст 264/2010 над стечајним дужником “...” доо у стечају. Такође, супервизор је, по притужби ББ, сачинио извештај VI број: 26-1096/2016-17 од 18.11.2016. године, којим је констатовано да постоје неправилности у раду именованог стечајног управника у предмету који се води пред Привредним судом у Београду Ст 264/2010 187/2014 над стечајним дужником ... “...” доо у стечају из Како је приликом

вршења надзора над радом стечајног управника, супервизор констатовао неправилности у раду стечајног управника, сагласно одредби члана 3д. став 2. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, предложио је покретање дисциплинског поступка пред туженим органом, који је тужиљи доставио наведене извештаје од 08.04.2016. године и 18.11.2016. године, како би се на исте изјаснила у року од 8 дана, као и да би изнела све чињенице и околности од значаја за одлуку о дисциплинској одговорности. По наведеном позиву да се изјасни на предлог за покретање дисциплинског поступка, тужиља је доставила изјашњење на извештај VI број: 25-192/2016-04 од 08.04.2016. године, поднеском од 14.06.2016. године и на извештај VI број: 26-1096/2016-17 од 18.11.2016. године, поднеском од 20.12.2016. године. Дисциплинско веће туженог је дана 19.04.2017. године одржало усмену расправу на којој је констатовано да се пред дисциплинским већем Агенције против стечајног управника АА воде два дисциплинска поступка у предмету IX-34-660/16 и IX-34-1791/16, те је, с обзиром да се ради о истом одговорном лицу, и да је у дисциплинском поступку потребно утврдити све околности, које су од значаја за утврђивање постојања повреде дужности стечајног управника и оцену тежине учињене повреде, веће је извршило спајање два дисциплинска поступка у један, у смислу члана 117. Закона о општем управном поступку, који ће се водити под бројем IX-34-1791/16. Стечајни управник се није противио спајању дисциплинског поступка и није тражио писмени отправак закључка о спајању на усменој расправи. На усменој расправи, супервизор је остао у свему код предлога за покретање дисциплинског поступка из извештаја VI-25-192/2016-04 од 08.04.2016. године, с тим што је додао да је у међувремену Привредни суд у Београду решењем Ст 264/10 од 14.11.2016. године разрешио тужиљу дужности стечајног управника, над стечајним дужником "...” доо ... у стечају, док је стечајни управник поновио наводе из поднесака од 14.06.2016. године и 20.12.2016. године. Дисциплинско веће је размотривши извештај супервизора, изјашњење стечајног управника из поднесака од 14.06.2016. године и 20.12.2016. године и са усмене расправе, а на основу увида у целокупне списе предмета и расположиву документацију и доказе утврдио да у раду стечајног управника постоје неправилности које представљају тежу повреду дужности стечајног управника, у смислу члана 3ђ став 3. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, те да стечајном управнику треба изрећи јавну опомену и новчану казну у висини од 800.000,00 динара, па је на основу чл. 3а, 3д, 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 27. ставом 4. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11-др. закон, 71/12-одлука УС и 83/14), прописано је да стечајни управник обавља своје послове самостално и с пажњом доброг стручњака, у складу са овим законом, националним стандардима за управљање стечајном масом и кодексом етике.

Одредбом чл. 106. ставом 1. истог закона, прописано је да стечајни управник пописује ствари које улазе у стечајну масу, уз назначење њихове процене у висини очекиваног уновчења. Ако је то потребно, стечајни управник ће, уз сагласност стечајног судије, процену вредности ствари поверити вештаку, док је чл.107. истог закона прописано да је стечајни управник дужан да састави листу свих поверилаца за које је сазнао из пословних књига и остале документације стечајног дужника, из других података, као и из пријаве потраживања (став 1.); У листи из става 1. овог члана посебно се евидентирају разлучни, заложни и излучни повериоци и запослени код стечајног дужника за износе неисплаћених зарада (став 2.); За сваког повериоца у листи

се наводе подаци о: 1) пословном имену односно имену и седишту односно пребивалишту са контакт адресом; 2) износу потраживања, са одређивањем главног дуга и обрачуном камата; 3) правном основу потраживања; 4) стварима на којима постоји различно или излучно потраживање (став 3.); Изузетно од става 3. овог члана, за заложне повериоце у листи наводе се подаци из става 3. тач. 1) и 4) овог члана (став 4.).

Одредбом члана 133. ставом 12. истог закона, прописано је да када купац исплати цену, на купца се преноси право својине на купљеној имовини без обзира на раније уписе и без терета, као и без икаквих обавеза насталих пре извршене купопродаје, укључујући и пореске обавезе и обавезе према привредним субјектима пружаоцима услуга од општег интереса које се односе на купљену имовину. Стечајни судија ће решењем констатовати да је продаја извршена и наложити по правноснажности решења одговарајућем регистру упис права својине и брисање терета насталих пре извршене продаје, односно упис других права стечених продајом.

Одредбом члана 3а Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 104/09 и 89/15), прописано је да у вршењу стручног надзора Агенција проверава да ли стечајни управник обавља послове у складу са прописима којима се уређује стечај (став 1.); Стручни надзор из става 1. овог члана обухвата: увид у анализу извештаја, документације и осталих података које је стечајни управник дужан да доставља у складу са прописима којима се уређује стечај или на захтев Агенције; вршење непосредног надзора у просторијама стечајног управника и то увидом у акте, пословне књиге, базе података, изводе са рачуна, кореспонденцију или друга документа; узимање изјава од стечајног управника и лица запослених или ангажованих у канцеларији стечајног управника, као и од лица запослених код стечајног дужника или на други начин ангажованих у стечајном поступку, осим ако су та лица законом или другим прописом обавезана на чување пословне или друге тајне; предузимање других радњи за које Агенција оцени да су неопходне у обављању стручног надзора (став 2.); Ако се у поступку вршења стручног надзора утврди да стечајни управник није обављао послове у складу са прописима којима се уређује стечај, Агенција ће изрећи једну или више мера прописаних законом којим се уређује стечај, и то: опомену, јавну опомену, новчану казну, одузимање лиценце (став 3.).

Одредбом члана 3в истог закона, прописано је да су стечајни управници и лица запослена или ангажована у канцеларији стечајног управника дужна да: супервизору омогуће несметано предузимање радњи из члана 3а став 2. овог закона; у поступку пред дисциплинским већем пруже све потребне податке и омогуће увид у сва документа од значаја за спровођење поступка.

Одредбом члана 3ђ истог закона, прописано је да се тежом повредом дужности у смислу овога закона сматрају већи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које имају значајан негативан утицај и последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица, као и непоступање по налогу супервизора и поновљено или континуирано ускраћивање сарадње овлашћеним лицима Агенције, односно онемогућавање Агенције у вршењу стручног надзора (став 3.), док је одредбом члана 3е став 2. истог закона прописано да у случају теже повреде дужности дисциплинско веће може изрећи јавну опомену, новчану казну и меру одузимања лиценце, с тим да се новчана казна може изрећи у износу од 100.000,00 до 1.000.000,00 динара.

Одредбом Правилника о утврђивању националних стандарда за

управљање стечајном масом - Националног стандарда о попису имовине, процени вредности и почетном стечајном билансу стечајног дужника, Националног стандарда број 2, („Службени гласник РС“, бр.13/10), прописано је да стечајни управник, између осталог, врши попис целокупне имовине стечајног дужника, укључујући и попис дужника стечајног дужника, док је одредбом Националног стандарда број 3, прописано да извештај о економско-финансијском положају стечајног дужника, поред осталог, садржи приказ имовине која је у власништву или коју користи стечајни дужник, укључујући и имовину која је у власништву стечајног дужника, али се у тренутку отварања стечаја не налази у државини стечајног дужника (списак непокретне имовине са подацима о површинама, власничком статусу, теретима и процењеним вредностима; списак покретне имовине са подацима о власничком статусу, теретима и процењеним вредностима; потраживања од дужника стечајног дужника са предвиђеним степеном наплате; удели или акције код других правних лица са подацима о процењеним вредностима; износ затечених новчаних средстава на дан отварања стечаја; приказ постојећих или потенцијалних проблема у вези са управљањем имовином стечајног дужника) а да је одредбом Националног стандарда број 5, прописано поред осталог, да стечајни управник са проглашеним лицем саставља уговор о купопродаји и након тога записник о примопредаји предмета купопродаје, да је проглашени купац дужан да уплати цео износ купопродајне цене у року који не може бити краћи од осам нити дужи од 30 дана од дана потписивања уговора о купопродаји, да ако проглашени купац не закључи купопродајни уговор губи право на повраћај депозита.

Одредбом члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике („Службени гласник РС“, бр.11/10), прописано је да је стечајни управник у обавези да послове обавља на професионалан начин, савесно и благовремено, као и да одржава ниво професионалног знања и вештина потребних за обављање тих послова.

Имајући у виду наведено и цитиране прописе, правилно је по оцени суда тужени орган оспореним решењем без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, након законито проведеног поступка одлучне чињенице утврдио потпуно и несумњиво и на утврђено чињенично стање правилно применио одредбе правних прописа на које се позвао. Ово стога што је у току поступка несумњиво утврђено да је тужиља починила више неправилности у раду и то: у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду над стечајним дужником “...” доо у стечају из ... је спровела поступак продаје непокретне имовине – грађевинског земљишта на коме стечајни дужник није уписан као титулар права својине и купцу ту имовину, без правног основа – закљученог и овереног уговора о купопродаји, предала у посед, с обзиром да је уговор о купопродаји јавни бележник одбио да овери, а потом је располагала новчаним средствима, која су уплаћена на рачун стечајног дужника на име купопродаје, тако што је иста расподелила повериоцима, као и у стечајном поступку над стечајним дужником ... “...” доо у стечају из ..., у ком поступку није извршила потпун и свеобухватан попис имовине стечајног дужника – није пописала стамбено-пословни објекат у ... (са подацима о површинама, власничком статусу, теретима и процењеним вредностима), који се налазе у улици ..., на кат.парц. бр.... КО, уписан у листу непокретности број ... КО ..., власништво стечајног дужника, нити је исту евидентирала у извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника (ЕФИ) и почетном стечајном билансу, па самим тим у листи поверилаца није евидентирала ни повериоца, притужиоца ББ, у чију корист су у листу непокретности уписани терети на тој имовини стечајног дужника, а при томе је из стечајне масе излучивала станове, односно пословни простор који се налази у истом стамбеном-

пословном објекту и то: четворособни стан број ..., гаражу број ..., као и 3 локала (пословни простор), а о излучењу није обавестила притужиоца ББ, који на излученој имовини има уписан терет у своју корист, нити је о излучењу имовине у прописаном року обавестила овлашћену организацију – Агенцију за лиценцирање стечајних управника, чиме је повредила цитиране одредбе Закона о стечају, Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом – Национални стандард о начину и поступку уновчење имовине стечајног дужника-Национални стандард број 2, 3, 4, и 5. и Кодекса етике за стечајне управнике, као и одредбе чл.20. Закона о основама својинско-правних односа, 12. Закона о промету непокретности и чл.84, 85, 90, 99, 100. и 102. Закона о планирању и изградњи, па је правилно оценио тужени да је тужила учинила тежу повреду дужности стечајног управника, у смислу члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

Неосновани су наводи тужбе, којима се указује да образложење оспореног решења не садржи чињенице у погледу тога који су то већи пропусти и неправилности учињени од стране тужиле, будући да је тужени орган детаљно образложио утврђено чињенично стање, дао разлоге за своју одлуку, које у свему као правилне и законите прихвата и овај суд, позвао се на прописе који су повређени неправилним радом тужиле, при чему се види да је тужила учествовала на усменој расправи и изјаснила се на наводе извештаја супервизора, а на све њене наводе са усмене расправе јој је детаљно одговорено у образложењу решења.

Управни суд је ценио и наводе тужбе, којима се указује да тужени орган није доказао постојање теже повреде дужности тужиле, јер није утврђено да пропусти или неправилности у раду тужиле имају значајан негативан утицај и последице на стечајну масу, повериоце и трећа лица, па је нашао да су неосновани. Ово са разлога што је Закон о стечају прописао прецизне рокове у којима је лиценцирани стечајни управник дужан да сачини Извештај о економско-финансијском стању стечајног дужника који се доставља стечајном суду и повериоцима, који на тај начин имају сазнање о могућностима намирeња свог потраживања, као и да изврши процену пописане имовине стечајног дужника, што тужила није учинила, а што за последицу има протек времена у коме имовина стечајног дужника која би могла бити предмет деобе за намирење стечајних поверилаца, губи на вредности, што представља конкретну штету за стечајне повериоце у остваривању својих права, чиме наведене неправилности у раду тужиле, представљају веће пропусте и неправилности у раду и повреде прописа којима се уређује стечај, које имају значајан негативан утицај и последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица. Поред наведеног, Закон о стечају прописује и обавезу стечајног управника да када купац исплати цену, да се на купца преноси право својине на купљеној имовини без обзира на раније уписе и без терета, да констатује да је продаја извршена, а по правноснажности решења да наложи у одговарајућем регистру упис права својине и брисање терета насталих пре извршене продаје, односно упис других права стечених продајом, што тужила није учинила, већ је без правног основа-закљученог уговора о купопродаји, предала имовину (која је у власништву трећих лица (Републике Србије и физичких лица), на чијем делу је уписано право коришћења у корист стечајног дужника), у посед купца, који је син оснивача стечајног дужника, а који је исту купио за “20% од вредности процењене имовине”, а што представља конкретну штету за стечајне повериоце у остваривању својих права, из којих разлога је управо, због већих пропуста и неправилности у раду, решењем Привредни суд у Београду Ст 264/10 од 14.11.2016. године, тужила разрешена дужности стечајног управника, стечајног дужника“...” доо у стечају из ...,

Супротно наводима тужбе, у погледу изречених мера за тежу повреду дужности стечајног управника, јавну опомену и новчану казну у висини од 800.000,00 динара, Управни суд налази да је правилна оцена туженог органа да су наведене мере примерене, с обзиром на тежину извршених повреда, чињеницу да се ради о повредама на које треба јасно указати да би се убудуће избегле такве ситуације, као и имајући у виду да постоји појачана одговорност стечајног управника који је повредио императивне одредбе закона и националних стандарда и оштетио повериоце.

Суд је ценио и остале наводе тужбе па је код утврђеног чињеничног и правног стања ствари, нашао да не могу утицати на другачију одлуку суда у овој управној ствари, при чему тужила уз тужбу није доставила нове доказе којима би било доведено у сумњу чињенично стање утврђено у спроведеном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на њен успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11..18/20), на чију сходну примену у управном спору, упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 10.11.2021.године, 27 У 11133/17

Записничар
Елена Петковић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МА